

Beseda Življenja za JUNIJ

»In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.« (Mt 28,20)

Evangelist Matej nas na začetku evangelija spominja, da je Jezus, o katerem pripoveduje, Bog-z-nami, Emanuel.¹ Sklepa pa svoj evangelij z besedami, s katerimi Jezus obljublja, da bo ostal vedno z nami, tudi potem, ko se bo vrnil v nebesa. Do konca sveta bo Bog-z-nami. Jezus se obrača s temi besedami na učence, potem ko jim zaupa nalogo, naj gredo po vsem svetu oznanjat njegovo sporočilo. Dobro se zaveda, da jih pošilja kakor ovce med volkove in da bodo naleteli na nasprotovanje in trpeli zaradi preganjanja.² Zato jih pri njihovem poslanstvu noče pustiti samih. Prav v trenutku, ko odhaja, obljublja, da bo ostal! Ne bodo ga več videli s svojimi očmi, ne bodo več slišali njegovega glasu, ne bodo se ga mogli več dotikati, toda on bo navzoč med njimi tako kot prej, celo bolj kot prej. Če je bil namreč doslej navzoč le na določenem kraju, v Kafarnaumu, na jezeru, na gori ali v Jeruzalemu, bo odslej povsod tam, kjer bodo njegovi učenci.

Jezus je imel pred očmi tudi vse nas, ki bomo morali živeti sredi zapletenega vsakdanjega življenja. Ker je Jezus učlovečena Ljubezen, je verjetno razmišljal takole: »Rad bi bil vedno z ljudmi, rad bi z njimi delil vsako skrb, rad bi jim svetoval, rad bi hodil z njimi po cestah, stopal v hiše in s svojo navzočnostjo oživiljal njihovo veselje.«

Zato je hotel ostati z nami in nam dajati čutiti svojo bližino, svojo moč in svojo ljubezen.

Lukov evangelij pripoveduje, da so se učenci, potem ko so ga videli iti v nebo, »v velikem veselju vrnili v Jeruzalem«.³ Kako to? Izkusili so resničnost teh njegovih besed.

Tudi nas bo napolnilo veselje, če bomo resnično verjeli Jezusovi obljubi: »In glejte: jaz sem z vami vse dni do konca sveta.«

Te besede, zadnje, ki jih Jezus govori učencem, označujejo konec njegovega zemeljskega življenja in hkrati začetek življenja Cerkve, v kateri je navzoč na mnoge načine: v evharistiji, v svoji besedi, v svojih služabnikih (škofih in duhovnikih), v ubogih, malih, odrinjenih ... v vseh bližnjih.

Mi pa radi poudarjamo neko posebno Jezusovo navzočnost, za katero nam je – prav tako v

Matejevem evangeliju – on sam povedal: »Kjer sta dva ali so trije zbrani v mojem imenu, tam sem sredi med njimi.«⁴ Po tej navzočnosti se hoče nastaniti na vseh krajih sveta.

Če živimo, kar nam zapoveduje, zlasti njegovo novo zapoved, lahko izkusimo to njegovo navzočnost tudi zunaj cerkvenih zidov, sredi ljudi, na krajih, kjer živijo, povsod.

To, kar od nas zahteva, je medsebojna ljubezen, ki služi bratom, jih razume; z njimi nosi bolečine, skrbi, pa tudi veselje; to je ljubezen, ki vse pokrije, ki vse odpusti, ki je značilna za krščanstvo.

Živimo tako zato, da bi imeli vsi možnost srečati se z Njim že na tem svetu.

Chiara Lubich

1. Prim. Mt 1,23; 2. prim. Mt 10,16-22; 3. Lk 24,52; 4. prim. Mt 18,20.